

עת"א 55086/07/15 - הילאלי מוחמד, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55086-07-15 מוחמד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	הילאלי מוחמד,
נגד	
המשיב	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
	2. מדינת ישראל
	ה

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד החלטת המשיב מיום 16/7/15 לדחות את בקשתו לשילובו בסבב חופשות.

העותר טוען כי התנגדות המשיב איננה מבוססת, הוא כבר יצא ל - 3 חופשות חריגות, אחת מהן על פי החלטת בית משפט, בעקבות פטירת אמו. הוא אינו מהווה סכנה לציבור. החלטת גורמי הטיפול להתנגד לחופשות מקורה בשיקולים פסולים וזרים המצריכים התערבות בית משפט.

כתב התשובה :

על פי עמדת גורמי הטיפול, ההתרשמות מהאסיר היא שבמצבי לחץ ודחק נוהג בפזיזות ומתקשה לראות את צרכי האחר. מתקשה להירתם מהתהליך הקבוצתי ומקשר טיפולי, ועל כן, המסוכנות נותרה בעינה, לא ניתן לאיינה, ולעת הזו, אין המלצה לאשר לו חופשות.

לאחר דיון במעמד הצדדים הוריתי למשיב לשוב ולשקול את עמדתו ולהגיש תשובה משלימה, בין היתר, בשל העובדה שמדובר באסיר שהעונש שנגזר עליו איננו ארוך. נשפט לעונש מאסר של שנתיים בגין עבירה של חבלה חמורה, סיים לרצות 1/4 ממאסרו ביום 30/11/14 והספיק לרצות כבר 15 חודשים מתוך תקופת המאסר. מסווג לקטגוריה ב/1.

בתשובה המשלימה שהגיש המשיב צוין כי בקשת העותר נבחנה בשנית ביום 16/9/15, והוחלט לדחותה נוכח התנגדות גורמי הטיפול.

לכתב התשובה המשלים צורפה חוות דעת של ראש תחום טיפול, בה פורטו, בין היתר, גם נסיבות ביצוע העבירה : במהלך ויכוח וקטטה עם חבר לעבודה היכה האסיר את הקורבן במוט ברזל וגרם לו לנזקים גופניים ופגיעה מוחית קשה

שפגעה בתפקודו היומיומי.

העותר הועבר מכלא חרמון לכלא שיטה, לאחר שריצה 5 חודשים, בשל מידע מודיעיני בעניינו.

בתקופת שהותו בכלא חרמון התרשמות המנחים היתה שהאסיר פאסיבי, לא לקח חלק פעיל בקבוצה, הומלץ על המשך טיפול בדגש על טיפול בתחום האלימות.

בבית הסוהר שיטה שולב בקבוצת "כישורי חיים", אך למעשה לא היה פנוי לתהליך משמעותי של שינוי. ניתנה לו הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול, אך טרם ניתן לגבש עמדה כי עבר תהליך מעמיק ומשמעותי אשר יאיין את מסוכנותו בחופשות.

בחוות הדעת מצוין עוד כי האסיר משתמש במנגנון השלכתי ולא עורך חשבון נפש מעמיק ויסודי על הפגיעה שלו באחר. לא עבר תהליך מספק של הבנה והפנמה של דפוסי התנהגות המשפיעים עליו בחיי היומיום. השתתפותו בתהליכים טיפוליים עד כה הינה מינורית וקונקרטית והוא נמצא בראשית דרכו הטיפולית.

ב"כ המשיב מצוין כי גם אם נדחתה בקשתו של העותר, הוא רשאי לשוב ולפנות כעבור חודשיים מדחיית בקשתו, בבקשה נוספת לחופשה.

לאור האמור בכתב התשובה המשלים ובחוות הדעת שצורפה אליו, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב.

השיקולים למתן חופשה מיוחדת, אינם זהים לשיקולים לשילוב בסבב חופשות.

לעניין חופשה חריגה, ניתן משקל רב לנסיבות ההומניות, והחופשה ניתנת בנסיבות הומניות, חריגות ומיוחדות, כמפורט בפקנ"צ החופשות, וכפי שאכן ניתן לעותר.

בשילוב בסבב חופשות רגיל, משקל ההומני אינו כה משמעותי כמו בחופשה מיוחדת וחלים הכללים הרגילים כפי שנקבעו בפקנ"צ החופשות ובפסיקה.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ו, 08 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.